

Lollystokjes

Het gedonder is begonnen toen bomen natuur werden

Veel reacties op mijn column van de vorige keer, waar ik pleit voor de stelling *'minder is meer'*. De sector lijkt klaar te zijn voor het idee dat je beter wat minder bomen kunt planten in de openbare ruimte en er vervolgens goed voor te zorgen, dan de hele openbare ruimte vol te plempen met lollystokjes, die toch nooit een volwassen stadium, of überhaupt het halfwas stadium, zullen halen. De sector lijkt er weliswaar wel klaar voor, maar de politiek loopt hier jammer genoeg op achter. Daar staat iedere extra geplante boom garant voor een stukje in de krant en dus voor een succes. Iedere boom die de gemeente kapt, levert overigens meestal ook een stukje in diezelfde krant op, maar wordt niet als een succes gezien. *'Minder is meer'* is inmiddels gemakkelijk te doorgronden voor beheerders en kwekers. Vooral de laatsten hebben daar al jaren geleden op geanticipeerd en hebben steeds meer grote bomen in hun sortiment hebben opgenomen.

Waarschijnlijk wordt in geen land in de wereld, of in ieder geval in Europa, zoveel gekapt als in Zweden. Toch groeit daar nog ieder jaar het areaal bos

Het zou anders moeten zijn, maar je kunt in dit geval wel concluderen dat de gemiddelde boombeheerder meer lange termijnplanning in zijn grote teen heeft zitten dan de hele gemeenteraad bij elkaar. Op termijn zal blijken dat die vele *public relations* bomen voor veel overlast zorgen en veel tijd en dus geld kosten omdat ze op de verkeerde plaats staan en te weinig

groeiruimte en beheersbudget mee hebben gekregen om groot te worden. Ook bij bomen en boombeheer gaat de tachtig twintig regel op. Dat betekent dat twintig procent van de bomen tachtig procent van het beheer opsouperen.

Ik kan met een spreuk van een aantal jaar geleden herinneren. *'Het gedonder is begonnen toen bomen natuur werden'*. Wat werd daarmee bedoeld? De beste bescherming van bomen zit 'm niet in het feit dat bomen natuur zijn, maar vanwege de echte waarde van die bomen. Vroeger was dat natuurlijk opbrengst van het hout. Ik was pas geleden voor een persreis in het stadje Huskvarna in Zweden. Er wordt waarschijnlijk in geen land in de wereld of in ieder geval Europa zoveel gekapt als in Zweden. Toch groeit daar nog ieder jaar het areaal bos. Wat zou ons dat kunnen leren? Probeer niet kunstmatig te beschermen - wat eigenlijk geen waarde heeft -, of alleen maar beschermen om het feit dat het natuur zou zijn, maar ga op zoek naar de echte waarde. In de Zweedse bossen is dat natuurlijk hout en houtproducten. In Nederland zal dat veel minder tellen. Hoewel dat bij populieren in ons buitengebied wel gelijk een factor van belang is.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-4687